

saadanne Ønsker. Men først og fremmest ere vi saa bebyrdede i Kommunerne, at Kommunerne vel skulle vogte sig for at raabe paa Jærnbaner, naar de ikke virkelig kunne have reel Fordel deraf, thi de paalægge sig derved umaadelige Udgifter.

Endnu er der kun en enkelt Udtalelse, jeg vil fremkomme med, efter at have set paa Jærnbane kortet. Jeg har endnu aldrig set en Bane med et saadant Eksteriør som denne, thi den gaar fra Horsens til Odder i temmelig store Bugter, og den gaar endogsaa med en Stikbane ned til Gylling. Det er ikke nogen stor By, der knytter sig til denne lille Plads, det er jo kun en Landsby, og der foreligger derhos ikke i Lovforslaget noget om, hvorledes Banen skal drives, om Togene skulle løbe fra Odder ned til Gylling og tilbage ad det samme Spor videre til Horsens, eller om der skal være særlige Tog paa denne Stikbane ned til Gylling. Det er noget fuldstændig nyt i dansk Jærnbanelovgivning, jeg har aldrig set noget lignende før.

Jeg vil endnu blot tage Afstand fra det ærede Medlem her lige over for (Boj-son), der nærede Fremtidsforhaabninger om en Forbindelse over Hou til Refsnæs, og jeg vil gøre det ikke alene af det Hensyn, der laa til Grund for de Ytringer, der faldt fra min ærede Kollega (Frijs), men ogsaa fordi det vistnok vil være temmelig vanskeligt at paastaa, at den Bane, der nu gaar fra Hou over Odder til Aarhus, er bygget saaledes, at den kunde tilfredsstillende Trafikken, hvis der kom en saa stor Trafik som den, der nu er mellem Aarhus og Kjøbenhavn. Jeg tror ikke, at vi vilde være velfornøjede med den Bane dertil. Hvis der skulde knytte sig saadanne Forhaabninger til dette Forslag, og Forhaabninger om store Hayneanlæg baade ved Refsnæs og Hou, vil jeg være en fuldstændig Modstander deraf.

Lunn: Jeg synes ikke, at det ærede Medlem, som nu satte sig, skulde stille sig saa haabløst over for den Tanke at faa Landstinget til at overveje denne Sag lidt nøjere. Det plejer jo dog ikke at være Landstingets Skik at jage enhver Foranstaltning igennem, som kommer særlig hastig igennem Folketinget. Jeg anerkender naturligvis de enige Bestræbelser fra de ærede Medlemmer fra 10de Kreds om at fremme dette Jærnbaneanlæg i deres Kreds, og jeg anerkender det saa meget mere, som jeg med mit Blik paa de lokale Forhold ganske er enig med dem om, at det

efter al Sandsynlighed er en Jærnbane, som vil kunne naa Forrentning og gøre megen Gavn, idet det Land, den gennemfarer, efter min Mening ogsaa er noget af det frugtbareste og nyttigste Land i Jylland. Men jeg synes, at derfor skulde man ikke skride til en Undtagelseslov, som dette er. Jeg er ikke i og for sig en Modstander af Undtagelseslove paa Jærnbanernes Omraade, og det sidste Lovforslag, vi her havde til Forhandling i Landstinget, havde min fulde og varme Tilslutning, skønt ogsaa det var en Undtagelseslov, men jeg var med til det ud fra den Betragtning, at det Stykke Jærnbane, der forlangtes Statens Støtte til Gennemførelse af, var et Stykke Jærnbane, som var Staten i særlig Grad til Nytte, og endogsaa efter min Mening ubetinget burde være anlagt og drevet for Statens Regning. Her er Forholdet derimod ganske anderledes. Her er det en rent privat Bane, ganske vist en Bane, som fører gennem en meget frugtbar og overordentlig dygtig Egn, men dog et fuldstændig privat Jærnbane-forslag af den almindelige Dussinart. Og der synes jeg ikke, man skal gøre en Undtagelse, saa meget mindre, som jeg synes, at man derved prægraverer Stillingen for de mange andre Egne i Landet, der muligvis burde have Adgang til og faa Anledning til at tale deres Jærnbaneinteresser. Loven af 1894 giver jo Tilladelse til at give Koncession til Anlæg af 29 Jærnbaner indtil 1904. Føjer man nu en 30te dertil, gør man, mener jeg, Brud paa de Aftaler, der den Gang fandt Sted. Det, man havde for i 1893-94, var en Afvejen af de forskellige Interesser, der kunde staa imod hinanden i de forskellige Egne af Landet. Det kom til en Overenskomst i 1894, og gør man nu Brud paa den ved at føje et specielt lille Stykke Jærnbane til som Nr. 30, er det prægraverende for alle de andre Egne af Landet, der maaske kunne have lige saa berettigede Interesser at paatale, og det synes jeg ikke, man skulde gøre.

Jeg vender tilbage til, at jeg godt kan se Nyten af denne Bane, og derfor er jeg i og for sig ikke en Modstander af den. Naar jeg dog ganske specielt vil opfordre Landstinget til at tage Lovforslaget under nøjere Overvejelse, skænke det nogen Overvejelse, før det lader det passere, er det ud fra den Betragtning, at jeg har forstaaet, at der er sluttet en Overenskomst om at gennemføre disse 2 jydsk Lovforslag, og at denne Overenskomst har fundet Tilslutning hos visse Sjællændere paa Bekostning af store sjællandske Inter-